

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PETI ODDELEK

ZADEVA GOBEC proti SLOVENIJI

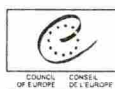
(Pritožba št. 28275/06)

SODBA

STRASBOURG

26. april 2012

Ta sodba je dokončna, vendar so mogoči uredniški popravki.

V zadevi Gobec proti Sloveniji

je Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) na seji senata v sestavi:

Ann Power-Forde, *predsednica senata*,

Boštjan M. Zupančič,

Angelika Nußberger, *sodnika*,

in Stephen Phillips, *namestnik sodnega tajnika oddelka*,

po razpravi za zaprtimi vrati 3. aprila 2012

izreklo to sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 28275/06) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Evropskem sodišču za človekove pravice 8. junija 2006 vložil slovenski državljani Srečko Gobec (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal D. Mikša, odvetnik iz Celja. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopal njen zastopnik.

3. Pritožnik je na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije trdil, da je postopek pred domačim sodiščem, v katerem je bil stranka v postopku, trajal predolgo. Vsebinsko se je pritožil tudi zaradi pomanjkanja učinkovitega notranjepravnega sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopkov (13. člen konvencije).

4. Vlada je bila o pritožbi obveščena 26. oktobra 2010. V skladu s protokolom št. 14 je bila pritožba dodeljena senatu treh sodnikov. Prav tako je bilo odločeno, da se bo hkrati odločalo o sprejemljivosti in utemeljenosti pritožbe (prvi odstavek 29. člena).

DEJSTVA**I. OKOLIŠČINE ZADEVE**

5. Pritožnik je bil rojen leta 1963 in živi v Rogaški Slatini.

6. 28. aprila 1997 je pritožnik pred Okrožnim sodiščem v Celju začel pravdni postopek, v katerem je zahteval odškodnino za škodo, ki jo je utrpel na delovnem mestu.

7. 20. avgusta 2002 je prvostopenjsko sodišče izdalo sklep o stroških. Pritožnik se je nanj pritožil.

8. 5. februarja 2003 je Višje sodišče v Celju pritožbi ugodilo.

9. 4. maja 2004 je Okrožno sodišče v Celju izreklo vmesno sodbo, v kateri je odločalo o odgovornosti in preložilo določitev višine odškodnine in stroškov na končno sodbo. Pritožnik se je pritožil.

10. 11. maja 2006 je Višje sodišče v Celju potrdilo prvostopenjsko sodbo.

11. 22. marca 2007 je prvostopenjsko sodišče izreklo sodbo, ki je bila pritožniku vročena 6. julija 2007.

II. USTREZNA DOMAČA ZAKONODAJA

12. Za ustrezno domačo zakonodajo glej sodbo *Maksimovič proti Sloveniji* (št. 28662/05, 22. junij 2010).

PRAVO

I. OČITANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

13. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopkov. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče ..."

14. Vsebinsko se je pritožnik tudi pritožil, da so bila razpoložljiva pravna sredstva zoper predolgotrajne postopke v Sloveniji neučinkovita. 13. člen konvencije se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

15. Vlada se je sklicevala, da notranjepravna sredstva niso bila izčrpana.

16. Pritožnik je to trditev izpodbijal in navajal, da razpoložljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

17. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna zadevi *Maksimovič proti Sloveniji* (glej 12. točko zgoraj). V tej zadevi je Sodišče zavrnilo izpodbijanje vlade glede neizčrpanja notranjepravnih sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, neučinkovita (prav tam, 21.–24. točka).

18. V tej konkretni zadevi Sodišče ugotavlja, da vlada ni predložila nobenih prepričljivih argumentov, zaradi katerih bi moralo Sodišče to zadevo obravnavati drugače kakor zgoraj navedeno zadevo.

19. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu tretjega odstavka 35. člena konvencije. Niti ni nesprejemljiva iz kakršnih koli drugih razlogov. Torej je treba ugotoviti, da je sprejemljiva.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

20. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 28. aprila 1997, na dan, ko je pritožnik začel postopek pred Okrožnim sodiščem v Celju, in končalo 6. julija 2007, na dan, ko je bila pritožniku vročena sodba prvostopenjskega sodišča z dne 22. marca 2007. Torej je na dveh stopnjah sodišča trajalo deset let in dva meseca.

21. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine primera in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve ter ravnanje pritožnika in ustreznih organov oblasti, pa tudi, kakšen je bil pomen zadeve za pritožnika v sporu (glej med drugim *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. točka, ESČP 2000–VII).

22. Sodišče je po pregledu vsega gradiva, ki mu je bilo predloženo, in ob upoštevanju svoje sodne prakse glede zadeve (glej, na primer, *Hriberšek proti Sloveniji*, št. 36054/02, 16.–18. točka, 27. april 2006) mnenja, da je bilo v konkretni zadevi trajanje postopkov predolgo in zahteva za "razumni rok" ni bila izpolnjena.

23. Zaradi tega je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

2. 13. člen

24. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačim organom oblasti za očitano kršitev zahteve po prvem odstavku 6. člena, da se zadeva obravnava v razumnem roku (glej *Kudła proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. točka, ESČP 2000–XI). Glede na svoje ugotovitve v zvezi z izčrpanjem notranjepravnih sredstev (glej 17.–18. točko zgoraj) in ob upoštevanju dejstva, da so bile trditve vlade zavrnjene že v zadevi *Maksimovič proti Sloveniji* (navedeno zgoraj, 29. in 30. točka), Sodišče ugotavlja, da je bil v tej zadevi kršen 13. člen zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v notranji zakonodaji, s katerim bi pritožnik lahko pridobil odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave njegove zadeve v razumnem roku, kakor to določa prvi odstavek 6. člena.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

25. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je bila kršena konvencija ali njeni protokoli, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče po potrebi oškodovani stranki nakloni pravično zadoščenje."

A. Škoda

26. Pritožnik je zahteval 10.000 EUR za nepremoženjsko škodo.

27. Vlada je zahtevku oporekala.

28. Sodišče meni, da je pritožnik utrpel nepremoženjsko škodo. Po načelu pravičnosti mu na tej podlagi prisoja 8.000 EUR.

B. Stroški in izdatki

29. Pritožnik je zahteval tudi 660 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali v postopku pred Sodiščem. Ta zahtevak je podprl s seznamom stroškovnih postavk, kakor se običajno pošiljajo sodiščem v domačih postopkih.

30. V skladu s sodno prakso Sodišča je pritožnik upravičen do povrnitve stroškov in izdatkov le, če dokaže, da so dejansko nastali in bili neizogibni ter da je njihov znesek razumen. V obravnavani zadevi, ob upoštevanju informacij, ki jih ima na voljo, in zgornjih meril Sodišče meni, da je razumno pritožniku, ki ga je zastopal odvetnik, dodeliti celotni zahtevani znesek, in sicer 660 EUR.

C. Zamudne obresti

31. Po mnenju Sodišča je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, tej pa se dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO:

1. *razglaš*a, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da je bil kršen prvi odstavek 6. člena konvencije;
3. *razsoja*, da je bil kršen 13. člen konvencije;
4. *razsoja*,
 - a) da mora tožena država v treh mesecih plačati naslednje zneske:

- i) 8.000 EUR (osem tisoč evrov), zvišano za morebitni davek, za nepremoženjsko škodo;
 - ii) 660 EUR (šeststo šestdeset evrov), zvišano za morebitni davek, ki se zaračuna pritožniku, za stroške in izdatke;
- b) da se na navedena zneska od dneva, ko poteče navedeni rok treh mesecev do plačila, obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji posojilne obrestne mere Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;

5. *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in uradno poslano 26. aprila 2012 v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Stephen Phillips
namestnik sodnega tajnika

Ann Power-Forde
predsednica senata